

УКРАЇНА
ЖИТОМИРСЬКА МІСЬКА РАДА

РІШЕННЯ

сорок сьома сесія шостого скликання

від 10.06.2015 № 932

м. Житомир

Про місцеві податки та збори

У зв'язку з внесеними змінами до Податкового кодексу України, з врахуванням норм пункту 10.3 статті 10, пункту 12.3.5 статті 12, статті 265, пункту 266.5.1 статті 266, пункту 33 підрозділу 10 розділу XX Податкового кодексу України та відповідно до статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», міська рада

ВИРІШИЛА:

1. Внести зміни до п.1 рішення Житомирської міської ради від 03.03.2011 №61 «Про встановлення податків і зборів на території м.Житомира відповідно до Податкового кодексу України», виклавши його у наступній редакції:

« 1. Встановити на території м.Житомира податок на майно.

1.1. Затвердити Положення про порядок обчислення та сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки згідно з додатком 1.

1.2. Затвердити Положення про порядок обчислення та сплати транспортного податку згідно з додатком 2.

1.3. Затвердити Положення про порядок обчислення та сплати плати за землю згідно з додатком 3».

2. Вважати такими, що втратили чинність п.п. 3.1 п. 3 рішення міської ради від 03.03.2011 №61 «Про встановлення податків та зборів на території м.Житомира відповідно до Податкового кодексу України».

3. Внести зміни до додатку 6, затвердженого рішенням міської ради від 09.02.12 №295 «Про внесення змін до рішення міської ради від 03.03.2011 №61 «Про встановлення податків та зборів на території м.Житомира відповідно до Податкового кодексу України», виклавши його у новій редакції (додаток №4).

4. Управлінню по зв'язках з громадськістю оприлюднити це рішення у засобах масової інформації.

5. Контроль за виконанням цього рішення покласти на першого заступника міського голови з питань діяльності виконавчих органів ради Сухомлина С.І. та постійну комісію з питань бюджету, комунальної власності та залучення інвестицій Житомирської міської ради.

Секретар міської ради

Л.В. Цимбалюк

ПОЛОЖЕННЯ
про порядок обчислення та сплати податку на нерухоме майно,
відмінне від земельної ділянки

1. Загальні положення

1.1. Положення про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, (надалі – Положення) розроблене на основі Податкового кодексу України та відповідно до Закону України “Про місцеве самоврядування в Україні”.

1.2. Це Положення визначає платників податків, об’єкт оподаткування, базу оподаткування, ставки, порядок обчислення та сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, на території м. Житомира.

1.3. Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, є місцевим податком, який сплачується за місцем розташування об’єкта оподаткування і який зараховується до міського бюджету м. Житомира відповідно до Бюджетного кодексу України.

1.4. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

1.5. Норми цього Положення є обов’язковими для дотримання фізичними та юридичними особами – власниками об’єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, контролюючими органами, а також органами державної реєстрації прав на нерухоме майно.

2. Платники податку

2.1. Платниками податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об’єктів житлової та/або нежитлової нерухомості.

2.2. Визначення платників податку в разі перебування об’єктів житлової та/або нежитлової нерухомості у спільній частковій або спільній сумісній власності кількох осіб:

2.2.1. Якщо об’єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній частковій власності кількох осіб, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку.

2.2.2. Якщо об’єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділений в натурі, платником податку є одна з таких осіб-власників, визначена за їх згодою, якщо інше не встановлено судом.

2.2.3. Якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб і поділений між ними в натурі, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку.

3. Об'єкт оподаткування

3.1. Об'єктом оподаткування є об'єкт житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його частка.

3.2. Не є об'єктом оподаткування:

3.2.1. Об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, а також організацій, створених ними в установленому порядку, що повністю утримуються за рахунок відповідного державного бюджету чи місцевого бюджету і є неприбутковими (їх спільній власності).

3.2.2. Будівлі дитячих будинків сімейного типу.

3.2.3. Гуртожитки.

3.2.4. Житлова нерухомість непридатна для проживання, в тому числі у зв'язку з аварійним станом, визнана такою згідно з рішенням міської ради.

3.2.5. Об'єкти житлової нерухомості, в тому числі їх частки, що належать дітям-сиротам, дітям, позбавленим батьківського піклування, та особам з їх числа, визнаним такими відповідно до закону, дітям-інвалідам, які виховуються самотніми матерями (батьками), але не більше одного такого об'єкта на дитину.

3.2.6. Об'єкти нежитлової нерухомості, які використовуються суб'єктами господарювання малого та середнього бізнесу, що провадять свою діяльність в тимчасових спорудах для здійснення підприємницької діяльності та на ринках.

3.2.7. Будівлі промисловості, зокрема виробничі корпуси, цехи, складські приміщення промислових підприємств.

3.2.8. Будівлі, споруди сільськогосподарських товаровиробників, призначені для використання безпосередньо у сільськогосподарській діяльності.

3.2.9. Об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності громадських організацій інвалідів та їх підприємств.

4. База оподаткування

4.1. Базою оподаткування є загальна площа об'єкта житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його часток.

4.2. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, які перебувають у власності фізичних осіб, обчислюється контролюючим органом на підставі даних Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, що безоплатно надаються органами державної реєстрації прав на нерухоме майно та/або на підставі оригіналів відповідних документів платника податків, зокрема документів на право власності.

4.3. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності юридичних осіб, обчислюється такими особами самостійно виходячи із загальної площі кожного окремого об'єкта оподаткування на підставі документів, що підтверджують право власності на такий об'єкт.

5. Пільги із сплати податку

5.1. База оподаткування об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи платника податку, зменшується:

5.1.1. Для квартири/квартир незалежно від їх кількості на 60 кв. метрів.

5.1.2. Для житлового будинку/будинків незалежно від їх кількості на 120 кв. метрів.

5.1.3. Для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), на 180 кв. метрів.

5.2. Таке зменшення надається один раз за кожний базовий податковий (звітний) період (рік).

5.3. Пільги з податку, що сплачується на території м. Житомира з об'єктів житлової нерухомості, для фізичних осіб не надаються на:

5.3.1. Об'єкт/об'єкти оподаткування, якщо площа такого/таких об'єкта/об'єктів перевищує п'ятикратний розмір неоподаткованої площі, затвердженої цим Положенням.

5.3.2. Об'єкти оподаткування, що використовуються їх власниками з метою одержання доходів (здаються в оренду, лізинг, позичку, використовуються у підприємницькій діяльності).

5.4. Житомирська міська рада подає до відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням об'єкта житлової нерухомості відомості стосовно пільг, наданих міською радою відповідно до пункту 5.3 цього Положення у 10-денний термін після прийняття рішення.

6. Ставка податку

6.1. Ставки податку для об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, встановлюються у відсотках до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законодавством України на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. м бази оподаткування.

6.2. Ставки податку для об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних осіб, встановлюються для:

6.2.1. квартири/квартир незалежно від їх кількості понад 60 кв. метрів - у розмірі 0,5 відсотка;

6.2.2. житлового будинку/будинків незалежно від їх кількості понад 120 кв. метрів - у розмірі 0,5 відсотка;

6.2.3. різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку

квартири/квартир та житлового будинку/будинків), у тому числі їх часток понад 180 кв. метрів - у розмірі 0,5 відсотка;

6.3. Ставка податку для об'єктів нежитлової нерухомості некомерційного призначення для фізичних осіб встановлюється, в т.ч. на 2015 рік, у розмірі 0,1 відсотка.

6.4. Ставка податку для об'єктів нежитлової нерухомості комерційного призначення для фізичних осіб встановлюється, в т.ч. на 2015 рік, у розмірі 1 відсоток.

6.5. Ставки податку для об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, що перебувають у власності юридичних осіб встановлюється, в т.ч. на 2015 рік, в залежності від місця розташування (зональності) об'єктів оподаткування:

6.5.1. розміщених в центральній частині міста (з врахуванням генерального плану міста Житомира, затвердженого рішенням сесії Житомирської міської ради від 26.12.2001 за №266) та обмежених вулицями: Східна (перехрестя вул. Східної та Домбровської) вул. Домбровського, вул. Хлібна, вул. Л.Українки, пров. Пивоварений, вул. Ольжича, вул. Перемоги, через майдан Соборний, вул. Черняхівського, пров. 4-Чуднівський, по берегу річки Тетерів, до перехрестя вул. Шевченка та вул. Робітничої, вул. Робітничка, вул. Довженка (до перехрестя вул. Довженка та Східної) вул. Східна до вул. Домбровського - 1 відсоток;

6.5.2. розміщених в серединній частині міста (з врахуванням генерального плану міста Житомира, затвердженим рішенням сесії Житомирської міської ради від 26.12.2001 за № 266) та обмежених вулицями: вул. В. Бердичівська, вул. Вітрука, вул. Вокзальна, майдан Привокзальний вул. Ватутіна, вул. Перемоги, через майдан Короленка, вул. Короленка, пров. Набережний, вул. Набережна річки Кам'янка, вул. Ольжича, вул. Маяковського, вул. Якіра, Мальованська Набережна, перехрестя з вул. Черняхівського, по берегу річки Тетерів, вул. Робітничка, Жуйка, вул. В.Бердичівська, Смолянський майдан, вул.Селецька, до перехрестя з вул. Вітрука – 0,75 відсотка;

6.5.3. розміщених в усіх інших частинах міста – 0,5 відсотка.

7. Порядок обчислення суми податку

7.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості у такому порядку:

7.1.1. За наявності у власності платника податку одного об'єкта житлової нерухомості, у тому числі його частки, податок обчислюється, виходячи з бази оподаткування, зменшеної відповідно до підпунктів 5.1.1 або 5.1.2 пункту 5.1 цього Положення та додаткової пільги Житомирської міської ради з неоподаткованої площі таких об'єктів (у разі її встановлення), та відповідної ставки податку.

7.1.2. За наявності у власності платника податку більше одного об'єкта житлової нерухомості одного типу, у тому числі їх часток, податок

обчислюється, виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів, зменшеної відповідно до підпунктів 5.1.1 або 5.1.2 пункту 5.1 цього Положення та додаткової пільги Житомирської міської ради з неоподатковуваної площі таких об'єктів (у разі її встановлення), та відповідної ставки податку.

7.1.3. За наявності у власності платника податку об'єктів житлової нерухомості різних видів, у тому числі їх часток, податок обчислюється, виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів, зменшеної відповідно до підпункту 5.1.3 пункту 5.1 цього Положення та додаткової пільги Житомирської міської ради з неоподатковуваної площі таких об'єктів (у разі її встановлення), та відповідної ставки податку.

7.1.4. Сума податку, обчислена з врахуванням підпунктів 7.1.2 та 7.1.3 цього Положення, розподіляється контролюючим органом пропорційно до питомої ваги загальної площі кожного з об'єктів житлової нерухомості.

7.2. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів нежитлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості, виходячи із загальної площі кожного з об'єктів нежитлової нерухомості та відповідної ставки податку.

7.3. Податкове/податкові повідомлення – рішення про сплату суми/сум податку, обчисленого згідно з пунктами 7.1 та 7.2 цього Положення, та відповідні платіжні реквізити, зокрема, органів місцевого самоврядування за місцезнаходженням кожного з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим органом за місцем його податкової адреси (місцем реєстрації) до 1 липня року, що настає за базовим податковим (звітним) періодом (роком).

7.4. Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості податок сплачується фізичною особою – платником, починаючи з місяця, у якому виникло право власності на такий об'єкт.

7.5. Контролюючі органи за місцем проживання (реєстрації) платників податку у десятиденний строк інформують відповідні контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості про надіслані (вручені) платнику податку податкові повідомлення – рішення про сплату податку у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.

7.6. Нарахування податку та надсилання (вручення) податкових повідомлень – рішень про сплату податку фізичним особам нерезидентам здійснюють контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності таких нерезидентів.

7.7. Платники податку мають право звернутися з письмовою заявою до контролюючого органу за місцем проживання (реєстрації) для проведення звірки даних щодо:

7.7.1. Об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, у тому числі їх часток, що перебувають у власності платника податку.

7.7.2. Розміру загальної площі об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності платника податку.

7.7.3. Права на користування пільгою із сплати податку.

7.7.4. Розміру ставки податку.

7.7.5. Нарахованої суми податку.

7.8. У разі виявлення розбіжностей між даними контролюючих органів та даними, підтвердженими платником податку на підставі оригіналів відповідних документів, зокрема документів на право власності, контролюючий орган за місцем проживання (реєстрації) платника податку проводить перерахунок суми податку і надсилає (вручає) йому нове податкове повідомлення – рішення. Попереднє податкове повідомлення – рішення вважається скасованим (відкликаним).

7.9. Органи державної реєстрації прав на нерухоме майно, а також органи, що здійснюють реєстрацію місця проживання фізичних осіб, зобов'язані щоквартально у 15-денний строк після закінчення податкового (звітного) кварталу подавати контролюючим органам відомості, необхідні для розрахунку податку, за місцем розташування такого об'єкта нерухомого майна станом на перше число відповідного кварталу в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

7.10. Платники податку юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року подають контролюючому органу за місцезнаходженням об'єкта/об'єктів оподаткування декларацію за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового кодексу України, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.

7.11. Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості декларація юридичною особою платником подається протягом 30 календарних днів з дня виникнення права власності на такий об'єкт, а податок сплачується починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

7.12. У разі переходу права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом календарного року податок обчислюється для попереднього власника за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а для нового власника починаючи з місяця, в якому виникло право власності.

7.13. Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення – рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

8. Терміни сплати податку

8.1. Податкове зобов'язання за звітний рік з податку сплачують:

8.1.1. Фізичні особи протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення – рішення.

8.1.2. Юридичні особи авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця,

що настає за звітним кварталом, які відображаються у річній податковій декларації.

9. Відповідальність за порушення податкового законодавства та контроль відповідними органами

9.1. Контроль за дотриманням вимог податкового законодавства України у частині справляння податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, на території м. Житомира здійснюють відповідні контролюючі органи.

9.2. За порушення податкового та іншого законодавства України, за неподання, порушення порядку заповнення та термінів подання податкової декларації контролюючим органам, за недостовірність наданої інформації платники податку несуть відповідальність відповідно до чинного законодавства України.

Начальник організаційного відділу

Т.М. Паламарчук

Директор департаменту бюджету та фінансів

С.П. Гаращук

ПОЛОЖЕННЯ про порядок обчислення та сплати транспортного податку

1. Загальні положення

1.1. Положення про транспортний податок, (надалі – Положення) розроблене на основі Податкового кодексу України та відповідно до Закону України “Про місцеве самоврядування в Україні”.

1.2. Це Положення визначає платників податків, об’єкт оподаткування, базу оподаткування, ставки, порядок обчислення та сплати транспортного податку на території м. Житомира.

1.3. Транспортний податок є місцевим податком, який сплачується за місцем реєстрації об’єктів оподаткування та зараховується до міського бюджету м. Житомира відповідно до Бюджетного кодексу України.

1.4. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

1.5. Норми цього Положення є обов’язковими для дотримання фізичними та юридичними особами – власниками транспортних засобів, контролюючими органами, а також органами внутрішніх справ.

2. Платники податку

2.1. Платниками транспортного податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які мають зареєстровані в Україні згідно з чинним законодавством власні легкові автомобілі, що відповідно до підпункту 3.1 пункту 3 цієї статті є об’єктами оподаткування.

3. Об’єкт оподаткування

3.1. Об’єктом оподаткування є легкові автомобілі, які використовувалися до 5 років і мають об’єм циліндрів двигуна понад 3000 куб. см.

4. База оподаткування

4.1. Basisом оподаткування є легковий автомобіль, що є об’єктом оподаткування відповідно до підпункту 3.1 пункту 3 цього Положення.

5. Ставка податку

5.1. Ставка податку встановлюється з розрахунку на календарний рік у розмірі 25000 гривень за кожен легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування відповідно до підпункту 3.1 пункту 3 цього Положення.

6. Порядок обчислення та сплати податку

6.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів оподаткування фізичних осіб здійснюється контролюючим органом за місцем реєстрації платника податку.

6.2. Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку та відповідні платіжні реквізити надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим органом за місцем його реєстрації до 1 липня року базового податкового (звітного) періоду (року).

Щодо об'єктів оподаткування, придбаних протягом року, податок сплачується фізичною особою-платником починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт. Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

Нарахування податку та надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень про сплату податку фізичним особам - нерезидентам здійснюють контролюючі органи за місцем реєстрації об'єктів оподаткування, що перебувають у власності таких нерезидентів.

6.3. Органи внутрішніх справ зобов'язані до 1 квітня 2015 року подати контролюючим органам за місцем реєстрації об'єкта оподаткування відомості, необхідні для розрахунку податку.

З 1 квітня 2015 року органи внутрішніх справ зобов'язані щомісячно, у 10-денний строк після закінчення календарного місяця подавати контролюючим органам відомості, необхідні для розрахунку податку, за місцем реєстрації об'єкта оподаткування станом на перше число відповідного місяця.

Форма подачі інформації встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної податкової політики.

6.4. Платники податку - юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року подають контролюючому органу за місцем реєстрації об'єкта оподаткування декларацію за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового кодексу України, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.

Щодо об'єктів оподаткування, придбаних протягом року, декларація юридичною особою - платником подається протягом місяця з дня виникнення права власності на такий об'єкт, а податок сплачується починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

6.5. У разі переходу права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом звітного року податок обчислюється попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а

новим власником - починаючи з місяця, в якому він набув право власності на цей об'єкт.

Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

6.6. За об'єкти оподаткування, придбані протягом року, податок сплачується пропорційно кількості місяців, які залишилися до кінця року, починаючи з місяця, в якому проведено реєстрацію транспортного засобу.

7. Порядок сплати податку

7.1. Податок сплачується за місцем реєстрації об'єктів оподаткування і зараховується до відповідного бюджету згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

8. Строки сплати податку

8.1. Транспортний податок сплачується:

а) фізичними особами - протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;

б) юридичними особами - авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що настає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації.

9. Відповідальність за порушення податкового законодавства та контроль відповідними органами

9.1. Контроль за дотриманням вимог податкового законодавства України у частині справляння транспортного податку на території м. Житомира здійснюють відповідні контролюючі органи.

9.2. За порушення податкового та іншого законодавства України, за неподання, порушення порядку заповнення та термінів подання податкової декларації контролюючим органам, за недостовірність наданої інформації платники податку несуть відповідальність відповідно до чинного законодавства України.

Начальник організаційного відділу

Т.М. Паламарчук

Директор департаменту бюджету та фінансів

С.П. Гаращук

ПОЛОЖЕННЯ про порядок обчислення та сплати плати за землю

1. Загальні положення

1.1. Положення про плату за землю, (надалі – Положення) розроблене на основі Податкового кодексу України та відповідно до Закону України “Про місцеве самоврядування в Україні”.

1.2. Це Положення визначає платників податків, об’єкт оподаткування, базу оподаткування, ставки, порядок обчислення та сплати земельного податку, а також загальні умови укладання договорів оренди на території м. Житомира.

1.3. Земельний податок є місцевим податком, який зараховується до міського бюджету м. Житомира відповідно до Бюджетного кодексу України.

1.4. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

1.5. Норми цього Положення є обов’язковими для дотримання фізичними та юридичними особами – власниками земельних ділянок та землекористувачами, контролюючими органами, а також органами виконавчої влади, що реалізують державну політику у сфері земельних відносин та у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно.

2. Платники земельного податку

2.1. Платниками податку є власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі.

2.2. Особливості справляння податку суб'єктами господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, встановлюються главою 1 розділу XIV Податкового кодексу України.

3. Об'єкти оподаткування земельним податком

3.1. Об'єктами оподаткування є земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні та земельні частки (паї), які перебувають у власності.

4. База оподаткування земельним податком

4.1. Базою оподаткування є нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до порядку, встановленого Податковим кодексом України.

4.2. Рішення Житомирської міської ради щодо нормативної грошової оцінки земельних ділянок розташованих у межах населеного пункту офіційно оприлюднюється органом місцевого самоврядування до 15 липня року, що передує бюджетному періоду, в якому планується застосування нормативної грошової оцінки земель або змін (плановий період). В іншому разі норми відповідного рішення застосовується не раніше початку бюджетного періоду, що настає за плановим періодом.

5. Ставка податку

5.1. Ставка земельного податку встановлюється з розрахунку на календарний рік за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено та які є об'єктом оподаткування відповідно до підпункту 3.1 пункту 3 цього Положення у відсотках від їх нормативної грошової оцінки для:

5.1.1. громадян міста (присадибні ділянки) – 0,03 відсотка;

5.1.2. інші платники (інші категорії земель) – 1 відсоток.

6. Пільги щодо сплати земельного податку для фізичних осіб

6.1. Від сплати податку звільняються:

6.1.1. інваліди першої і другої групи;

6.1.2. фізичні особи, які виховують трьох і більше дітей віком до 18 років;

6.1.3. пенсіонери (за віком);

6.1.4. ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту";

6.1.5. фізичні особи, визнані законом особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

6.2. Звільнення від сплати податку за земельні ділянки, передбачене для відповідної категорії фізичних осіб пунктом 5.1 цієї статті, поширюється на одну земельну ділянку за кожним видом використання у межах граничних норм:

6.2.1. для ведення особистого селянського господарства - у розмірі не більш як 2 гектари;

6.2.2. для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка): у селах - не більш як 0,25 гектара, в селищах - не більш як 0,15 гектара, в містах - не більш як 0,10 гектара;

6.2.3. для індивідуального дачного будівництва - не більш як 0,10 гектара;

6.2.4. для будівництва індивідуальних гаражів - не більш як 0,01 гектара;

6.2.5. для ведення садівництва - не більш як 0,12 гектара.

7. Пільги щодо сплати податку для юридичних осіб

7.1. Від сплати податку звільняються:

7.1.1. санаторно-курортні та оздоровчі заклади громадських організацій інвалідів, реабілітаційні установи громадських організацій інвалідів;

7.1.2. громадські організації інвалідів України, підприємства та організації, які засновані громадськими організаціями інвалідів та спілками громадських організацій інвалідів і є їх повною власністю, де протягом попереднього календарного місяця кількість інвалідів, які мають там основне місце роботи, становить не менш як 50 відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників облікового складу за умови, що фонд оплати праці таких інвалідів становить протягом звітного періоду не менш як 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці.

Зазначені підприємства та організації громадських організацій інвалідів мають право застосовувати цю пільгу за наявності дозволу на право користування такою пільгою, який надається уповноваженим органом відповідно до Закону України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні".

У разі порушення вимог цієї норми зазначені громадські організації інвалідів, їх підприємства та організації зобов'язані сплатити суми податку за відповідний період, проіндексовані з урахуванням інфляції, а також штрафні санкції згідно із законодавством;

7.1.3. парки державної та комунальної власності, ботанічні сади та парки-пам'ятки садово-паркового мистецтва.

8. Земельні ділянки, які не підлягають оподаткуванню земельним податком

8.1. Не сплачується податок за:

8.1.1. земельні ділянки державних сортовипробувальних станцій і сортоділень, які використовуються для випробування сортів сільськогосподарських культур;

8.1.2. землі дорожнього господарства автомобільних доріг загального користування - землі під проїзною частиною, узбіччям, земляним полотном, декоративним озелененням, резервами, кюветами, мостами, штучними спорудами, тунелями, транспортними розв'язками, водопропускними спорудами, підпірними стінками, шумовими екранами, очисними спорудами і розташованими в межах смуг відведення іншими дорожніми спорудами та обладнанням, а також землі, що знаходяться за межами смуг відведення, якщо на них розміщені споруди, що забезпечують функціонування автомобільних доріг, а саме:

- а) паралельні об'їзні дороги, снігозахисні споруди і насадження, протилавинні та протисельові споруди, вловлюючі з'їзди, захисні насадження, шумові екрани, очисні споруди;
  - б) майданчики для стоянки транспорту і відпочинку, склади, гаражі, резервуари для зберігання паливно-мастильних матеріалів, комплекси для зважування великогабаритного транспорту, виробничі бази, штучні та інші споруди, що перебувають у державній власності, власності державних підприємств або власності господарських товариств, у статутному капіталі яких 100 відсотків акцій (часток, паїв) належить державі;
- 8.1.3. земельні ділянки сільськогосподарських підприємств усіх форм власності та фермерських (селянських) господарств, зайняті молодими садами, ягідниками та виноградниками до вступу їх у пору плодоношення, а також гібридними насадженнями, генофондовими колекціями та розсадниками багаторічних плодкових насаджень;
- 8.1.4. земельні ділянки кладовищ, крематоріїв та колумбаріїв;
- 8.1.5. земельні ділянки, надані для будівництва і обслуговування культових та інших будівель, необхідних для забезпечення діяльності релігійних організацій України, статuti (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку.

9. Особливості оподаткування платою за землю

- 9.1. Житомирська міська рада встановлює ставки плати за землю та пільги щодо земельного податку, що сплачується на відповідній території. Житомирська міська рада до 25 грудня року, що передує звітному, подає відповідному контролюючому органу рішення щодо ставок земельного податку та наданих пільг зі сплати земельного податку юридичним та/або фізичним особам. Нові зміни щодо зазначеної інформації надаються до 1 числа першого місяця кварталу, що настає за звітним кварталом, у якому відбулися зазначені зміни.
- 9.2. Якщо право на пільгу у платника виникає протягом року, то він звільняється від сплати податку починаючи з місяця, що настає за місяцем, у якому виникло це право. У разі втрати права на пільгу протягом року податок сплачується починаючи з місяця, що настає за місяцем, у якому втрачено це право.
- 9.3. Якщо платники податку, які користуються пільгами з цього податку, надають в оренду земельні ділянки, окремі будівлі, споруди або їх частини, податок за такі земельні ділянки та земельні ділянки під такими будівлями (їх частинами) сплачується на загальних підставах з урахуванням прибудинкової території.
- Ця норма не поширюється на бюджетні установи у разі надання ними будівель, споруд (їх частин) в тимчасове користування (оренду) іншим бюджетним установам, дошкільним, загальноосвітнім навчальним закладам незалежно від форм власності і джерел фінансування.

10. Порядок обчислення плати за землю

10.1. Підставою для нарахування земельного податку є дані державного земельного кадастру.

Центральні органи виконавчої влади, що реалізують державну політику у сфері земельних відносин та у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно у сфері будівництва, щомісяця, але не пізніше 10 числа наступного місяця, а також за запитом відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки подають інформацію, необхідну для обчислення і справляння плати за землю, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

10.2. Платники плати за землю (крім фізичних осіб) самостійно обчислюють суму податку щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового кодексу України, з розбивкою річної суми рівними частками за місяцями. Подання такої декларації звільняє від обов'язку подання щомісячних декларацій. При поданні першої декларації (фактичного початку діяльності як платника плати за землю) разом з нею подається довідка (витяг) про розмір нормативної грошової оцінки земельної ділянки, а надалі така довідка подається у разі затвердження нової нормативної грошової оцінки землі.

10.3. Платник плати за землю має право подавати щомісяця звітну податкову декларацію, що звільняє його від обов'язку подання податкової декларації не пізніше 20 лютого поточного року, протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

10.4. За нововідведені земельні ділянки або за новоукладеними договорами оренди землі платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

У разі зміни протягом року об'єкта та/або бази оподаткування платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися такі зміни.

10.5. Нарахування фізичним особам сум податку проводиться контролюючими органами, які видають платникові до 1 липня поточного року податкове повідомлення-рішення про внесення податку за формою, встановленою у порядку визначеному статтею 58 Податкового кодексу України.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року податок сплачується попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначену земельну ділянку, а новим власником - починаючи з місяця, в якому у нового власника виникло право власності.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

10.6. За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у спільній власності кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується з урахуванням прибудинкової території кожному з таких осіб:

1) у рівних частинах - якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділена в натурі, або одній з таких осіб-власників, визначеній за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;

2) пропорційно належній частці кожної особи - якщо будівля перебуває у спільній частковій власності;

3) пропорційно належній частці кожної особи - якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності і поділена в натурі.

За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у користуванні кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується кожному з них пропорційно тій частині площі будівлі, що знаходиться в їх користуванні, з урахуванням прибудинкової території.

10.7. Юридична особа зменшує податкові зобов'язання із земельного податку на суму пільг, які надаються фізичним особам відповідно до пункту б цього Положення за земельні ділянки, що знаходяться у їх власності або постійному користуванні і входять до складу земельних ділянок такої юридичної особи.

Такий порядок також поширюється на визначення податкових зобов'язань із земельного податку юридичною особою за земельні ділянки, які відведені в порядку, встановленому Законом України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні" для безоплатного паркування (зберігання) легкових автомобілів, якими керують інваліди з ураженням опорно-рухового апарату, члени їх сімей, яким відповідно до порядку забезпечення інвалідів автомобілями передано право керування автомобілем, та законні представники недієздатних інвалідів або дітей-інвалідів, які перевозять інвалідів (дітей-інвалідів) з ураженням опорно-рухового апарату.

11. Строк сплати плати за землю

11.1. Власники землі та землекористувачі сплачують плату за землю з дня виникнення права власності або права користування земельною ділянкою.

У разі припинення права власності або права користування земельною ділянкою плата за землю сплачується за фактичний період перебування землі у власності або користуванні у поточному році.

11.2. Облік фізичних осіб - платників податку і нарахування відповідних сум проводяться щороку до 1 травня.

11.3. Податкове зобов'язання щодо плати за землю, визначене у податковій декларації на поточний рік, сплачується рівними частками власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної

ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

11.4. Податкове зобов'язання з плати за землю, визначене у податковій декларації, у тому числі за нововідведені земельні ділянки, сплачується власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

11.5. Податок фізичними особами сплачується протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення.

11.6. При переході права власності на будівлю, споруду (їх частину) податок за земельні ділянки, на яких розташовані такі будівлі, споруди (їх частини), з урахуванням прибудинкової території сплачується на загальних підставах з дати державної реєстрації права власності на таку земельну ділянку.

11.7. У разі надання в оренду земельних ділянок (у межах населених пунктів), окремих будівель (споруд) або їх частин власниками та землекористувачами, податок за площі, що надаються в оренду, обчислюється з дати укладення договору оренди земельної ділянки або з дати укладення договору оренди будівель (їх частин).

11.8. Власник нежилого приміщення (його частини) у багатоквартирному жилу будинку сплачує до бюджету податок за площі під такими приміщеннями (їх частинами) з урахуванням пропорційної частки прибудинкової території з дати державної реєстрації права власності на нерухоме майно.

12. Орендна плата

12.1. Підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки оформлений та зареєстрований відповідно до законодавства.

Управління регулювання земельних відносин Житомирської міської ради до 1 лютого подає контролюючому органу переліки орендарів, з якими укладено договори оренди землі на поточний рік, та інформує відповідний контролюючий орган про укладення нових, внесення змін до існуючих договорів оренди землі та їх розірвання до 1 числа місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися зазначені зміни.

Форма надання інформації затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної податкової політики.

12.2. Встановлення розмірів та справляння орендної плати за земельні ділянки в м. Житомирі здійснюється відповідно до Положення про порядок встановлення розмірів та справляння орендної плати за земельні ділянки в м. Житомирі, які перебувають у державній або комунальній власності, затвердженого рішенням Житомирської міської ради від 08.04.09 № 956 (з внесеними змінами).

12.3. Платником орендної плати є орендар земельної ділянки.

12.4. Об'єктом оподаткування є земельна ділянка, надана в оренду.

12.5. Розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем.

12.6. Плата за суборенду земельних ділянок не може перевищувати орендної плати.

12.7. Податковий період, порядок обчислення орендної плати, строк сплати та порядок її зарахування до бюджетів застосовується відповідно до вимог пунктів 5 - 9 цього Положення.

13. Відповідальність за порушення податкового законодавства та контроль відповідними органами

13.1. Контроль за дотриманням вимог податкового законодавства України у частині справляння плати за землю на території м. Житомира здійснюють відповідні контролюючі органи.

13.2. За порушення податкового та іншого законодавства України, за неподання, порушення порядку заповнення та термінів подання податкової декларації контролюючим органам, за недостовірність наданої інформації платники податку несуть відповідальність відповідно до чинного законодавства України.

Начальник організаційного відділу

Т.М. Паламарчук

Директор департаменту бюджету та фінансів

С.П. Гаращук

ПОЛОЖЕННЯ про порядок обчислення та сплати єдиного податку

1. Платники податку

1.1. Платниками єдиного податку є суб'єкти господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності.

Суб'єкти господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, поділяються на такі групи платників єдиного податку:

1) перша група – фізичні особи - підприємці, які не використовують працю найманих осіб, здійснюють виключно роздрібний продаж товарів з торговельних місць на ринках та/або провадять господарську діяльність з надання побутових послуг населенню і обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 300 000 гривень;

2) друга група – фізичні особи - підприємці, які здійснюють господарську діяльність з надання послуг, у тому числі побутових, платникам єдиного податку та/або населенню, виробництво та/або продаж товарів, діяльність у сфері ресторанного господарства, за умови, що протягом календарного року відповідають сукупності таких критеріїв:

- не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, одночасно не перевищує 10 осіб;
- обсяг доходу не перевищує 1 500 000 гривень.

Дія цього підпункту не поширюється на фізичних осіб - підприємців, які надають посередницькі послуги з купівлі, продажу, оренди та оцінювання нерухомого майна (група 70.31 КВЕД ДК 009:2005), а також здійснюють діяльність з виробництва, постачання, продажу (реалізації) ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння.

Такі фізичні особи - підприємці належать виключно до третьої групи платників єдиного податку, якщо відповідають вимогам, встановленим для такої групи;

3) третя група – фізичні особи - підприємці, які не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, не обмежена та юридичні особи - суб'єкти господарювання будь-якої організаційно – правової форми, у яких протягом календарного року обсяг доходу не перевищує 20 000 000 гривень.

1.2. При розрахунку загальної кількості осіб, які перебувають у трудових відносинах з платником єдиного податку – фізичною особою, не враховуються наймані працівники, які перебувають у відпустці у зв'язку з вагітністю і пологами та у відпустці по догляду за дитиною до досягнення нею передбаченого законодавством віку.

При розрахунку середньооблікової кількості працівників застосовується визначення, встановлене Податковим кодексом України.

1.3. Для цілей цього Положення під побутовими послугами населенню, які надаються першою та другою групами платників єдиного податку, розуміються такі види послуг:

- 1) виготовлення взуття за індивідуальним замовленням;
- 2) послуги з ремонту взуття;
- 3) виготовлення швейних виробів за індивідуальним замовленням;
- 4) виготовлення виробів із шкіри за індивідуальним замовленням;
- 5) виготовлення виробів з хутра за індивідуальним замовленням;
- 6) виготовлення спіднього одягу за індивідуальним замовленням;
- 7) виготовлення текстильних виробів та текстильної галантереї за індивідуальним замовленням;
- 8) виготовлення головних уборів за індивідуальним замовленням;
- 9) додаткові послуги до виготовлення виробів за індивідуальним замовленням;
- 10) послуги з ремонту одягу та побутових текстильних виробів;
- 11) виготовлення та в'язання трикотажних виробів за індивідуальним замовленням;
- 12) послуги з ремонту трикотажних виробів;
- 13) виготовлення килимів та килимових виробів за індивідуальним замовленням;
- 14) послуги з ремонту та реставрації килимів та килимових виробів;
- 15) виготовлення шкіряних галантерейних та дорожніх виробів за індивідуальним замовленням;
- 16) послуги з ремонту шкіряних галантерейних та дорожніх виробів;
- 17) виготовлення меблів за індивідуальним замовленням;
- 18) послуги з ремонту, реставрації та поновлення меблів;
- 19) виготовлення теслярських та столярних виробів за індивідуальним замовленням;
- 20) технічне обслуговування та ремонт автомобілів, мотоциклів, моторолерів і мопедів за індивідуальним замовленням;
- 21) послуги з ремонту радіотелевізійної та іншої аудіо- та відеоапаратури;
- 22) послуги з ремонту електропобутової техніки та інших побутових приладів;
- 23) послуги з ремонту годинників;
- 24) послуги з ремонту велосипедів;
- 25) послуги з технічного обслуговування і ремонту музичних інструментів;
- 26) виготовлення металовиробів за індивідуальним замовленням;
- 27) послуги з ремонту інших предметів особистого користування, домашнього вжитку та металовиробів;

- 28) виготовлення ювелірних виробів за індивідуальним замовленням;
- 29) послуги з ремонту ювелірних виробів;
- 30) прокат речей особистого користування та побутових товарів;
- 31) послуги з виконання фоторобіт;
- 32) послуги з оброблення плівок;
- 33) послуги з прання, оброблення білизни та інших текстильних виробів;
- 34) послуги з чищення та фарбування текстильних, трикотажних і хутрових виробів;
- 35) вичинка хутрових шкур за індивідуальним замовленням;
- 36) послуги перукарень;
- 37) ритуальні послуги;
- 38) послуги, пов'язані з сільським та лісовим господарством;
- 39) послуги домашньої прислуги;
- 40) послуги, пов'язані з очищенням та прибиранням приміщень за індивідуальним замовленням.

1.4. Не можуть бути платниками єдиного податку першої – третьої груп:

1.4.1. суб'єкти господарювання (юридичні особи та фізичні особи - підприємці), які здійснюють:

- 1) діяльність з організації, проведення азартних ігор, лотерей (крім розповсюдження лотерей), парі (букмекерське парі, парі тоталізатора);
- 2) обмін іноземної валюти;
- 3) виробництво, експорт, імпорт, продаж підакцизних товарів (крім роздрібного продажу паливно-мастильних матеріалів в ємностях до 20 літрів та діяльності фізичних осіб, пов'язаної з роздрібним продажем пива та столових вин);
- 4) видобуток, виробництво, реалізацію дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, у тому числі органогенного утворення (крім виробництва, постачання, продажу (реалізації) ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння);
- 5) видобуток, реалізацію корисних копалин, крім реалізації корисних копалин місцевого значення;
- 6) діяльність у сфері фінансового посередництва, крім діяльності у сфері страхування, яка здійснюється страховими агентами, визначеними Законом України «Про страхування», сюрвейєрами, аварійними комісарами та аджастерами, визначеними розділом III Податкового кодексу України;
- 7) діяльність з управління підприємствами;
- 8) діяльність з надання послуг пошти (крім кур'єрської діяльності) та зв'язку (крім діяльності, що не підлягає оподаткуванню);
- 9) діяльність з продажу предметів мистецтва та антикваріату, діяльність з організації торгів (аукціонів) виробами мистецтва, предметами колекціонування або антикваріату;
- 10) діяльність з організації, проведення гастрольних заходів;

1.4.2. фізичні особи - підприємці, які здійснюють технічні випробування та дослідження (група 74.3 КВЕД ДК 009:2005), діяльність у сфері аудиту;

1.4.3. фізичні особи - підприємці, які надають в оренду земельні ділянки, загальна площа яких перевищує 0,2 гектара, житлові приміщення та/або їх

частини, загальна площа яких перевищує 100 квадратних метрів, нежитлові приміщення (споруди, будівлі) та/або їх частини, загальна площа яких перевищує 300 квадратних метрів;

1.4.4. страхові (перестрахові) брокери, банки, кредитні спілки, ломбарди, лізингові компанії, довірчі товариства, страхові компанії, установи накопичувального пенсійного забезпечення, інвестиційні фонди і компанії, інші фінансові установи, визначені законом; реєстратори цінних паперів;

1.4.5. суб'єкти господарювання, у статутному капіталі яких сукупність часток, що належать юридичним особам, які не є платниками єдиного податку, дорівнює або перевищує 25 відсотків;

1.4.6. представництва, філії, відділення та інші відокремлені підрозділи юридичної особи, які не є платником єдиного податку;

1.4.7. фізичні та юридичні особи - нерезиденти;

1.4.8. суб'єкти господарювання, які на день подання заяви про реєстрацію платником єдиного податку мають податковий борг, крім безнадійного податкового боргу, що виник внаслідок дії обставин непереборної сили (форс-мажорних обставин).

1.5. Платники єдиного податку повинні здійснювати розрахунки за відвантажені товари (виконані роботи, надані послуги) виключно в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій).

2. Об'єкт оподаткування

Об'єктом оподаткування є доходи платників єдиного податку, отримані ним від провадження підприємницької діяльності, які обкладаються єдиним податком.

3. Порядок визначення доходів та їх склад

3.1. Доходом платника єдиного податку є:

1) для фізичної особи - підприємця - дохід, отриманий протягом податкового (звітного) періоду в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій); матеріальній або нематеріальній формі, визначеній пунктом 3.3 цього Положення. При цьому до доходу не включаються отримані такою фізичною особою пасивні доходи у вигляді процентів, дивідендів, роялті, страхові виплати і відшкодування, а також доходи, отримані від продажу рухомого та нерухомого майна, яке належить на праві власності фізичній особі та використовується в її господарській діяльності;

2) для юридичної особи – будь-який дохід, включаючи дохід представництв, філій, відділень такої юридичної особи, отриманий протягом податкового (звітного) періоду в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій); матеріальній або нематеріальній формах, визначених пунктом 3.3 цього розділу.

3.2. При продажу основних засобів юридичними особами – платниками єдиного податку дохід визначається як сума коштів, отриманих від продажу таких основних засобів.

Якщо основні засоби продані після їх використання протягом 12 календарних місяців з дня введення в експлуатацію, дохід визначається як різниця між сумою коштів, отриманою від продажу таких основних засобів, та їх залишковою балансовою вартістю, що склалася на день продажу.

3.3. До суми доходу платника єдиного податку включається вартість безоплатно отриманих протягом звітного періоду товарів (робіт, послуг). Безоплатно отриманими вважаються товари (роботи, послуги), надані платнику єдиного податку згідно з письмовими договорами дарування та іншими письмовими договорами, укладеними згідно із законодавством, за якими не передбачено грошової або іншої компенсації вартості таких товарів (робіт, послуг) чи їх повернення, а також товари, передані платнику єдиного податку.

До суми доходу платника єдиного податку третьої групи, який є платником податку на додану вартість за звітний період також включається сума кредиторської заборгованості, за якою минув строк позовної давності.

До суми доходу платника єдиного податку третьої групи (юридичні особи) за звітний період включається вартість реалізованих протягом звітного періоду товарів (робіт, послуг), за які отримана попередня оплата (аванс) у період сплати інших податків і зборів, визначених Податковим кодексом України.

3.4. У разі надання послуг, виконання робіт за договорами доручення, комісії, транспортного експедирування або за агентськими договорами доходом є сума отриманої винагороди повіреного (агента).

3.5. Дохід, виражений в іноземній валюті, перераховується у гривнях за офіційним курсом гривні до іноземної валюти, встановленим Національним банком України на дату отримання такого доходу.

3.6. Датою отримання доходу платника єдиного податку є дата надходження коштів платнику єдиного податку у грошовій (готівковій або безготівковій) формі, дата підписання платником єдиного податку акта приймання – передачі безоплатно отриманих товарів (робіт, послуг). Для платника єдиного податку третьої групи, який є платником податку на додану вартість, датою отримання доходу є дата списання кредиторської заборгованості, за якою минув строк позовної давності.

Для платника єдиного податку третьої групи (юридичні особи) датою отримання доходу також є дата відвантаження товарів (виконання робіт, надання послуг), за які отримана попередня оплата (аванс) у період сплати інших податків і зборів, визначених Податковим кодексом України.

3.7. У разі здійснення торгівлі товарами або послугами з використанням торговельних автоматів чи іншого подібного обладнання, що не передбачає наявності реєстратора розрахункових операцій, датою отримання доходу вважається дата вилучення з таких торговельних апаратів та/або подібного обладнання грошової виручки.

3.8. У разі якщо торгівля товарами (роботами, послугами) через торговельні автомати здійснюється з використанням жетонів, карток та/або інших замінників грошових знаків, виражених у грошовій одиниці України, датою отримання доходу вважається дата продажу таких жетонів, карток та/або інших замінників грошових знаків, виражених у грошовій одиниці України.

3.9. Доходи фізичної особи – платника єдиного податку, отримані в результаті провадження господарської діяльності та оподатковані згідно з цим Положенням, не включаються до складу загального річного оподатковуваного доходу фізичної особи, визначеного відповідно до розділу IV Податкового кодексу України.

3.10. Не є доходом суми податків і зборів, утримані (нараховані) платником єдиного податку під час здійснення ним функцій податкового агента, а також суми єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, нараховані платником єдиного податку відповідно до закону.

3.11. До складу доходу, визначеного цим розділом, не включаються:

- 1) суми податку на додану вартість;
- 2) суми коштів, отриманих за внутрішніми розрахунками між структурними підрозділами платника єдиного податку;
- 3) суми фінансової допомоги, наданої на поворотній основі, отриманої та поверненої протягом 12 календарних місяців з дня її отримання, та суми кредитів;
- 4) суми коштів цільового призначення, що надійшли від Пенсійного фонду та інших фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, з бюджетів або державних цільових фондів, у тому числі в межах державних або місцевих програм;
- 5) суми коштів (аванс, передоплата), що повертаються покупцю товару (робіт, послуг) □ платнику єдиного податку та/або повертаються платником єдиного податку покупцю товару (робіт, послуг), якщо таке повернення відбувається внаслідок повернення товару, розірвання договору або за листом-заявою про повернення коштів;
- 6) суми коштів, що надійшли як оплата товарів (робіт, послуг), реалізованих у період сплати інших податків і зборів, встановлених Податковим кодексом України, вартість яких була включена до доходу юридичної особи при обчисленні податку на прибуток підприємств або загального оподатковуваного доходу фізичної особи – підприємця;
- 7) суми податку на додану вартість, що надійшли у вартості товарів (виконаних робіт, наданих послуг), відвантажених (поставлених) у період сплати інших податків і зборів, встановлених Податковим кодексом України;
- 8) суми коштів та вартість майна, внесені засновниками або учасниками платника єдиного податку до статутного капіталу такого платника;
- 9) суми коштів у частині надмірно сплачених податків і зборів, встановлених Податковим кодексом України, та суми єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, що повертаються платнику єдиного податку з бюджетів або державних цільових фондів;
- 10) дивіденди, отримані платником єдиного податку – юридичною особою від інших платників податків, оподатковані в порядку, визначеному Податковим кодексом України.

- 3.12. Дивіденди, що виплачуються юридичними особами власникам корпоративних прав (засновникам платників єдиного податку), оподатковуються згідно з розділами III і IV Податкового кодексу України.
- 3.13. Дохід визначається на підставі даних обліку, який ведеться відповідно до розділу 9 цього Положення.
- 3.14. Визначення доходу здійснюється для цілей оподаткування єдиним податком та для надання права суб'єкту господарювання зареєструватися платником єдиного податку та/або перебувати на спрощеній системі оподаткування.
- 3.15. При визначенні обсягу доходу, що дає право суб'єкту господарювання зареєструватися платником єдиного податку та/або перебувати на спрощеній системі оподаткування в наступному податковому (звітному) періоді, не включається дохід, отриманий як компенсація (відшкодування) за рішенням суду за будь-які попередні (звітні) періоди.
- 3.16. Право на застосування спрощеної системи оподаткування в наступному календарному році мають платники єдиного податку за умови неперевикнення протягом календарного року, встановленого обсягу доходу для відповідної групи платників єдиного податку.
- При цьому якщо протягом календарного року платники першої і другої груп використали право на застосування іншої ставки єдиного податку у зв'язку з перевищенням обсягу доходу, встановленого для відповідної групи, право на застосування спрощеної системи оподаткування в наступному календарному році такі платники мають за умови неперевикнення ними протягом календарного року обсягу доходу, встановленого підпунктом 3 пункту 1.1 розділу 1 цього Положення.

4. База оподаткування

Базою оподаткування для третьої групи платників єдиного податку є обсяг доходу, визначений відповідно до вимог розділу 3 цього Положення.

5. Ставки податку

5.1. Ставки єдиного податку для платників першої – другої груп встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі у цьому Положенні - мінімальна заробітна плата), та третьої групи - у відсотках до доходу (відсоткові ставки).

5.2. Фіксовані ставки єдиного податку встановлюються для фізичних осіб – підприємців, які здійснюють господарську діяльність залежно від виду господарської діяльності, з розрахунку на календарний місяць для першої та другої груп платників єдиного податку, а саме:

5.2.1. Для першої групи-фізичних осіб-підприємців ставка становить 10 відсотків до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року;

5.2.2. Для другої групи – фізичних осіб-підприємців ставка становить 20 відсотків до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

5.3. Відсоткова ставка єдиного податку для платників третьої групи встановлюється у розмірі:

- 1) 2 відсотки доходу – у разі сплати податку на додану вартість згідно з Податковим кодексом України;
- 2) 4 відсотки доходу – у разі включення податку на додану вартість до складу єдиного податку.

Для фізичних осіб – підприємців, які здійснюють діяльність з виробництва, постачання, продажу (реалізації) ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння, ставка єдиного податку встановлюється у розмірі, визначеному підпунктом 2 цього пункту.

5.4. Ставка єдиного податку встановлюється для платників єдиного податку першої - третьої групи (фізичні особи – підприємці) у розмірі 15 відсотків:

- 1) до суми перевищення обсягу доходу, визначеного у підпунктах 1, 2 і 3 пункту 1.1 розділу 1 цього Положення;
- 2) до доходу, отриманого від провадження діяльності, не зазначеної у реєстрі платника єдиного податку, віднесеного до першої або другої груп;
- 3) до доходу, отриманого при застосуванні іншого способу розрахунків, ніж зазначений у цьому Положення;
- 4) до доходу, отриманого від здійснення видів діяльності, які не дають права застосовувати спрощену систему оподаткування.
- 5) до доходу, отриманого платниками першої або другої групи від провадження діяльності, яка не передбачена у підпунктах 1 або 2 пункту 1.1 розділу 1 цього Положення.

5.5. Ставки єдиного податку для платників третьої групи (юридичні особи) встановлюються у подвійному розмірі ставок, визначених пунктом 5.3 цього розділу:

- 1) до суми перевищення обсягу доходу, визначеного у підпункті 3 пункту 1.1 розділу 1 цього Положення;
- 2) до доходу, отриманого при застосуванні іншого способу розрахунків, ніж зазначений у цьому Положення;
- 3) до доходу, отриманого від здійснення видів діяльності, які не дають права застосовувати спрощену систему оподаткування.

6. Порядок обчислення податку

6.1. Суб'єктами підприємницької діяльності – фізичними особами, які відносяться до першої і другої груп платників податку, єдиний податок сплачується за ставками, встановленими міською радою в залежності від виду діяльності, з урахуванням особливостей, встановлених пунктом 5.4 розділу 5 цього Положення.

6.2. У разі здійснення платниками єдиного податку першої і другої груп кількох видів господарської діяльності застосовується максимальний розмір

ставки єдиного податку, встановлений для таких видів господарської діяльності.

6.3. У разі здійснення платниками єдиного податку першої і другої груп господарської діяльності на територіях більш як однієї сільської, селищної або міської ради застосовується максимальний розмір ставки єдиного податку, встановлений розділом 5 цього Положення для відповідної групи таких платників єдиного податку.

6.4. Ставки, встановлені пунктами 5.3 – 5.5 цього Положення, застосовуються з урахуванням таких особливостей:

1) платники єдиного податку першої групи, які у календарному кварталі перевищили обсяг доходу, визначений для таких платників у пункті 1.1 розділу 1 цього Положення, з наступного календарного кварталу за заявою переходять на застосування ставки єдиного податку, визначеної для платників єдиного податку другої або третьої групи, або відмовляються від застосування спрощеної системи оподаткування.

Такі платники до суми перевищення зобов'язані застосувати ставку єдиного податку у розмірі 15 відсотків.

Заява подається не пізніше 20 числа місяця, наступного за календарним кварталом, у якому допущено перевищення обсягу доходу;

2) платники єдиного податку другої групи, які перевищили у податковому (звітному) періоді обсяг доходу, визначений для таких платників у пункті 1.1 розділу 1 цього Положення, в наступному податковому (звітному) кварталі за заявою переходять на застосування ставки єдиного податку, визначеної для платників єдиного податку третьої групи, або відмовляються від застосування спрощеної системи оподаткування.

Такі платники до суми перевищення зобов'язані застосувати ставку єдиного податку у розмірі 15 відсотків.

Заява подається не пізніше 20 числа місяця, наступного за календарним кварталом, у якому допущено перевищення обсягу доходу;

3) платники єдиного податку третьої групи (фізичні особи - підприємці), які перевищили у податковому (звітному) періоді обсяг доходу, визначений для таких платників у пункті 1.1 розділу 1 цього Положення, до суми перевищення застосовують ставку єдиного податку у розмірі 15 відсотків, а також зобов'язані у порядку, встановленому цим Положенням, перейти на сплату інших податків і зборів, встановлених Податковим кодексом України. Платники єдиного податку третьої групи (юридичні особи), які перевищили у податковому (звітному) періоді обсяг доходу, визначений для таких платників у пункті 1.1 розділу 1 цього Положення, до суми перевищення застосовують ставку єдиного податку у подвійному розмірі ставок, визначених пунктами 5.3 – 5.5 цього Положення, перейти на сплату інших податків і зборів, встановлених Податковим кодексом України.

Заява подається не пізніше 20 числа місяця, наступного за календарним кварталом, у якому допущено перевищення обсягу доходу;

4) ставка єдиного податку, визначена для третьої групи у розмірі 2 відсотки, може бути обрана:

а) суб'єктом господарювання, який зареєстрований платником податку на додану вартість відповідно до розділу V Податкового кодексу України, у разі

переходу ним на спрощену систему оподаткування шляхом подання заяви щодо переходу на спрощену систему оподаткування не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку наступного календарного кварталу;

б) платником єдиного податку третьої групи, який обрав ставку єдиного податку в розмірі 4 відсотки, у разі добровільної зміни ставки єдиного податку шляхом подання заяви щодо зміни ставки єдиного податку не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку календарного кварталу, в якому буде застосовуватися нова ставка та реєстрації такого платника єдиного податку платником податку на додану вартість у порядку, встановленому розділом V Податкового кодексу України;

в) суб'єктом господарювання, який не зареєстрований платником податку на додану вартість у разі його переходу на спрощену систему оподаткування або зміни групи платників єдиного податку шляхом реєстрації платником податку на додану вартість відповідно до розділу V Податкового кодексу України і подання заяви щодо переходу на спрощену систему оподаткування не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку наступного календарного кварталу, в якому здійснено реєстрацію платником податку на додану вартість;

5) у разі анулювання реєстрації платника податку на додану вартість у порядку, встановленому розділом V Податкового кодексу України, платники єдиного податку зобов'язані перейти на сплату єдиного податку за ставкою у розмірі 4 відсотки (для платників єдиного податку третьої групи) або відмовитися від застосування спрощеної системи оподаткування шляхом подання заяви щодо зміни ставки єдиного податку чи відмови від застосування спрощеної системи оподаткування не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку наступного календарного кварталу, в якому здійснено анулювання реєстрації платником податку на додану вартість.

7. Податковий період

7.1. Податковим (звітним) періодом для платників єдиного податку першої та другої груп є календарний рік.

Податковим (звітним) періодом для платників єдиного податку третьої групи є календарний квартал.

7.2. Податковий (звітний) період починається з першого числа першого місяця податкового (звітного) періоду і закінчується останнім календарним днем останнього місяця податкового (звітного) періоду.

7.3. Для суб'єктів господарювання, які перейшли на сплату єдиного податку із сплати інших податків і зборів, установлених Податковим кодексом України, перший податковий (звітний) період починається з першого числа місяця, що настає за наступним податковим (звітним) кварталом, у якому особу зареєстровано платником єдиного податку, і закінчується останнім календарним днем останнього місяця такого періоду.

7.4. Для зареєстрованих в установленому порядку фізичних осіб - підприємців, які до закінчення місяця, в якому відбулася державна реєстрація, подали заяву щодо обрання спрощеної системи оподаткування та

ставки єдиного податку, встановленої для першої або другої групи, перший податковий (звітний) період починається з першого числа місяця, наступного за місяцем, у якому особу зареєстровано платником єдиного податку.

Для зареєстрованих в установленому законом порядку суб'єктів господарювання (новостворених), які протягом 10 календарних днів з дня державної реєстрації подали заяву щодо обрання спрощеної системи оподаткування та ставки єдиного податку, встановленої для третьої групи, перший податковий (звітний) період починається з першого числа місяця, в якому відбулася державна реєстрація.

7.5. Для суб'єктів господарювання, які утворюються в результаті реорганізації (крім перетворення) будь-якого платника податку, що має непогашені податкові зобов'язання чи податковий борг, які виникли до такої реорганізації, перший податковий (звітний) період починається з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) кварталом, у якому погашено такі податкові зобов'язання чи податковий борг і подано заяву щодо обрання спрощеної системи оподаткування.

7.6. У разі державної реєстрації припинення юридичних осіб та державної реєстрації припинення підприємницької діяльності фізичної особи - підприємця, які є платниками єдиного податку, останнім податковим (звітним) періодом вважається період, у якому подано до органу державної фіскальної служби заяву щодо відмови від спрощеної системи оподаткування у зв'язку з припиненням провадження господарської діяльності.

7.7. У разі зміни податкової адреси платника єдиного податку останнім податковим (звітним) періодом за такою адресою вважається період, у якому подано до органу державної фіскальної служби заяву щодо зміни податкової адреси.

8. Строк та порядок сплати податку

8.1. Платники єдиного податку першої і другої груп сплачують єдиний податок шляхом здійснення авансового внеску не пізніше 20 числа (включно) поточного місяця.

Такі платники єдиного податку можуть здійснити сплату єдиного податку авансовим внеском за весь податковий (звітний) період (квартал, рік), але не більш як до кінця поточного звітного року.

У разі якщо міська рада приймає рішення щодо зміни раніше встановлених ставок єдиного податку, єдиний податок сплачується за такими ставками у порядку та строки, визначені підпунктом 12.3.4 пункту 12.3 статті 12 Податкового кодексу України.

8.2. Нарахування авансових внесків для платників єдиного податку першої і другої груп здійснюється органами державної фіскальної служби на підставі заяви такого платника єдиного податку щодо розміру обраної ставки єдиного податку, заяви щодо періоду щорічної відпустки та/або заяви щодо терміну тимчасової втрати працездатності.

8.3. Платники єдиного податку третьої групи сплачують єдиний податок протягом десяти календарних днів після граничного строку подання податкової декларації за податковий (звітний) квартал.

8.4. Сплата єдиного податку платниками першої - третьої груп здійснюється за місцем податкової адреси.

8.5. Платники єдиного податку першої і другої груп, які не використовують працю найманих осіб, звільняються від сплати єдиного податку протягом одного календарного місяця на рік на час відпустки, а також за період хвороби, підтвердженої копією листка (листоків) непрацездатності, якщо вона триває 30 і більше календарних днів.

8.6. Суми єдиного податку, сплачені відповідно до абзацу другого пункту 8.1 та пункту 8.5 цього розділу, підлягають зарахуванню в рахунок майбутніх платежів з цього податку за заявою платника єдиного податку.

Помилково та/або надміру сплачені суми єдиного податку підлягають поверненню платнику в порядку, встановленому Податковим кодексом України.

8.7. Єдиний податок, нарахований за перевищення обсягу доходу, сплачується протягом 10 календарних днів після граничного строку подання податкової декларації за податковий (звітний) квартал.

8.8. У разі припинення платником єдиного податку провадження господарської діяльності податкові зобов'язання із сплати єдиного податку нараховуються такому платнику до останнього дня (включно) календарного місяця, в якому до органу державної фіскальної служби подано заяву щодо відмови від спрощеної системи оподаткування у зв'язку з припиненням провадження господарської діяльності або анульовано реєстрацію за рішенням органу державної фіскальної служби на підставі отриманого від державного реєстратора повідомлення про проведення державної реєстрації припинення підприємницької діяльності.

У разі анулювання реєстрації платника єдиного податку за рішенням органу державної фіскальної служби податкові зобов'язання із сплати єдиного податку нараховуються такому платнику до останнього дня (включно) календарного місяця, в якому проведено анулювання реєстрації.

9. Строк та порядок подання звітності про обчислення і сплату податку

9.1. Платники єдиного податку першої – третьої груп ведуть облік у порядку, визначеному підпунктами 9.1.1 – 9.1.3 цього пункту.

9.1.1. Платники єдиного податку першої і другої груп та платники єдиного податку третьої групи (фізичні особи – підприємці), які не є платниками податку на додану вартість, ведуть книгу обліку доходів шляхом щоденного, за підсумками робочого дня, відображення отриманих доходів.

Форма книги обліку доходів, порядок її ведення затверджуються Державною фіскальною службою України. Для реєстрації книги обліку доходів такі платники єдиного податку подають до органу державної фіскальної служби за місцем обліку примірник книги, у разі обрання способу ведення книги у паперовому вигляді.

9.1.2. Платники єдиного податку третьої групи (фізичні особи – підприємці), які є платниками податку на додану вартість, ведуть облік доходів та витрат за формою та в порядку, що встановлені Державною фіскальною службою України. Для реєстрації книги обліку доходів такі платники єдиного податку подають до органу державної фіскальної служби за місцем обліку примірник книги.

9.1.3. Платники єдиного податку третьої групи (юридичні особи) використовують дані спрощеного бухгалтерського обліку щодо доходів та витрат з урахуванням положень пунктів 44.2, 44.3 статті 44 Податкового кодексу України.

9.2. Платники єдиного податку першої та другої груп подають до органу державної фіскальної служби податкову декларацію платника єдиного податку у строк, встановлений для річного податкового (звітного) періоду, в якій відображаються обсяг отриманого доходу, щомісячні авансові внески, визначені пунктом 8.1 розділу 8 цього Положення.

Така податкова декларація подається, якщо платник єдиного податку не допустив перевищення протягом року обсягу доходу, визначеного у пункті 1.1 розділу 1 цього Положення, та/або самостійно не перейшов на сплату єдиного податку за ставками, встановленими для платників єдиного податку другої або третьої групи.

9.3. Платники єдиного податку третьої групи подають до органу державної фіскальної служби податкову декларацію платника єдиного податку у строки, встановлені для квартального податкового (звітного) періоду.

9.4. Податкова декларація подається до органу державної фіскальної служби за місцем податкової адреси.

9.5. Отримані протягом податкового (звітного) періоду доходи, що перевищують обсяги доходів, встановлених пунктом 1.1 розділу 1 цього Положення, відображаються платниками єдиного податку в податковій декларації з урахуванням особливостей, визначених підпунктами 9.5.1 – 9.5.5 цього пункту.

9.5.1. Платники єдиного податку першої та другої груп подають до органу державної фіскальної служби податкову декларацію у строки, встановлені для квартального податкового (звітного) періоду, у разі перевищення протягом року обсягу доходу, визначеного у пункті 1.1 розділу 1 цього Положення, або самостійного прийняття рішення про перехід на сплату податку за ставками, встановленими для платників єдиного податку другої або третьої (фізичні особи – підприємці) груп.

При цьому у податковій декларації окремо відображаються обсяг доходу, оподаткований за ставками, визначеними для платників єдиного податку першої та другої груп, обсяг доходу, оподаткований за ставкою 15 відсотків, обсяг доходу, оподаткований за новою ставкою єдиного податку, обраною згідно з умовами, визначеними цим Положенням, авансові внески, встановлені пунктом 8.1 пункту 8 цього Положення.

Подання податкової декларації у строки, встановлені для квартального податкового (звітного) періоду, звільняє таких платників від обов'язку подання податкової декларації у строк, встановлений для річного податкового (звітного) періоду.

9.5.2. Платники єдиного податку другої групи у податковій декларації окремо відображають:

- 1) щомісячні авансові внески, визначені пунктом 8.1 розділу 8 цього Положення;
- 2) обсяг доходу, оподаткований за кожною з обраних ними ставок єдиного податку;
- 3) обсяг доходу, оподаткований за ставкою 15 відсотків (у разі перевищення обсягу доходу).

9.5.3. Платники єдиного податку третьої (фізичні особи – підприємці) групи у податковій декларації окремо відображають:

- 1) обсяг доходу, оподаткований за кожною з обраних ними ставок єдиного податку;
- 2) обсяг доходу, оподаткований за ставкою 15 відсотків (у разі перевищення обсягу доходу).

9.5.4. Платники єдиного податку третьої (юридичні особи) групи у податковій декларації окремо відображають:

- 1) обсяг доходу, оподаткований за відповідною ставкою єдиного податку, встановленою пунктом 5.3 розділу 5 цього Положення;
- 2) обсяг доходу, оподаткований за подвійною ставкою, встановленою для таких платників пунктом 5.3 розділу 5 цього Положення (у разі перевищення обсягу доходу).

9.5.5. У разі застосування іншого способу розрахунків, ніж зазначений у цьому Положенні, здійснення видів діяльності, які не дають права застосовувати спрощену систему оподаткування, провадження діяльності, не зазначеної у реєстрі платників єдиного податку першої і другої груп, платники єдиного податку в податковій декларації додатково відображають окремо доходи, отримані від здійснення таких операцій.

9.6. Сума перевищення обсягу доходу відображається у податковій декларації за податковий (звітний) період, у якому відбулося таке перевищення.

При цьому отримана сума перевищення доходу, встановленого для платників єдиного податку першої і другої груп, не включається до обсягу доходу, з якого сплачується наступна обрана ставка такими платниками єдиного податку.

9.7. Податкова декларація складається наростаючим підсумком з урахуванням норм пунктів 9.5 і 9.6 цього розділу. Уточнююча податкова декларація подається у порядку, встановленому Податковим кодексом України.

9.8. Платники єдиного податку для отримання довідки про доходи мають право подати до органу державної фіскальної служби податкову декларацію за інший, ніж кварталний (річний) податковий (звітний) період, що не звільняє такого платника податку від обов'язку подання податкової декларації у строк, встановлений для кварталного (річного) податкового (звітного) періоду.

Така податкова декларація складається з урахуванням норм пунктів 9.5 і 9.6 цього розділу і не є підставою для нарахування та/або сплати податкового зобов'язання.

9.9. Форми податкових декларацій платника єдиного податку, визначених пунктами 9.2 і 9.3 цього розділу, затверджуються в порядку, встановленому статтею 46 Податкового кодексу України.

9.10. Платники єдиного податку другої і третьої (фізичні особи – підприємці) груп при здійсненні діяльності на ринках, при продажу товарів дрібнороздрібної торговельної мережі через засоби пересувної мережі, а також платники єдиного податку першої групи не застосовують реєстратори розрахункових операцій.

Платники єдиного податку другої і третьої (фізичні особи – підприємці) груп, крім тих, які здійснюють діяльність на ринках, продажу товарів дрібнороздрібної торговельної мережі через засоби пересувної мережі, які з 1 січня 2015 року до 30 червня 2015 року включно почали застосовувати у власній діяльності зареєстровані, опломбовані у встановленому порядку та переведені у фіскальний режим роботи реєстраторів розрахункових операцій, з дати початку застосування реєстраторів розрахункових операцій до 1 січня 2017 року звільняються від проведення відповідно до норм Податкового кодексу України перевірок з питань дотримання порядку застосування реєстраторів розрахункових операцій.

Застосування реєстраторів розрахункових операцій є обов'язковим для платників єдиного податку третьої групи - з 1 липня 2015 року, для платників єдиного податку другої групи з 1 січня 2016 року.

10. Особливості нарахування, сплати та подання звітності з окремих податків і зборів платниками єдиного податку

10.1. Платники єдиного податку звільняються від обов'язку нарахування, сплати та подання податкової звітності з таких податків і зборів:

- 1) податку на прибуток підприємств;
- 2) податку на доходи фізичних осіб у частині доходів (об'єкта оподаткування), що отримані в результаті господарської діяльності платника першої – третьої групи (фізичної особи) та оподатковані згідно з цим Положенням;
- 3) податку на додану вартість з операцій з постачання товарів, робіт та послуг, місце постачання яких розташоване на митній території України, крім податку на додану вартість, що сплачується фізичними особами та юридичними особами, які обрали ставку єдиного податку, визначену підпунктом 1 пункту 5.3 розділу 5 цього Положення;
- 4) податку на майно (в частині земельного податку), крім земельного податку за земельні ділянки, що не використовуються платниками єдиного податку першої – третьої груп для провадження господарської діяльності;

10.2. Нарухування, сплата та подання звітності з податків і зборів інших, ніж зазначені у пункті 10.1 цього розділу, здійснюються платниками єдиного податку в порядку та розмірах, встановлених Податковим кодексом України. У разі ввезення товарів на митну територію України податки і збори та митні платежі сплачуються платником єдиного податку на загальних підставах відповідно до закону.

10.3. Платник єдиного податку виконує передбачені Податковим кодексом України функції податкового агента у разі нарахування (виплати, надання) оподатковуваних податком на доходи фізичних осіб доходів на користь фізичної особи, яка перебуває з ним у трудових або цивільно-правових відносинах.

11. Порядок обрання або переходу на спрощену систему оподаткування, або відмови від спрощеної системи оподаткування

11.1. Порядок обрання або переходу на спрощену систему оподаткування платниками єдиного податку першої – третьої груп здійснюється відповідно до підпунктів 11.1.1 – 11.1.4 цього пункту.

11.1.1. Для обрання або переходу на спрощену систему оподаткування суб'єкт господарювання подає до органу державної фіскальної служби заяву. Заява подається за вибором платника податків в один із таких способів:

- 1) особисто платником податків або уповноваженою на це особою;
- 2) надсилається поштою з повідомленням про вручення та з описом вкладення;
- 3) засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням умови щодо реєстрації електронного підпису підзвітних осіб у порядку, визначеному законодавством;
- 4) державному реєстратору як додаток до реєстраційної картки, що подається для проведення державної реєстрації юридичної особи або фізичної особи – підприємця з урахуванням вимог пункту 1.4 цього Положення. Електронна копія заяви, виготовлена шляхом сканування, передається державним реєстратором до органу державної фіскальної служби одночасно з відомостями з реєстраційної картки на проведення державної реєстрації юридичної особи або фізичної особи – підприємця згідно із Законом України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців».

11.1.2. Зареєстровані в установленому порядку фізичні особи - підприємці, які до закінчення місяця, в якому відбулася державна реєстрація, подали заяву щодо обрання спрощеної системи оподаткування та ставки єдиного податку, встановленої для першої або другої групи, вважаються платниками єдиного податку з першого числа місяця, наступного за місяцем, у якому відбулася державна реєстрація.

Зареєстровані в установленому законом порядку суб'єкти господарювання (новостворені), які протягом 10 днів з дня державної реєстрації подали заяву щодо обрання спрощеної системи оподаткування та ставки єдиного податку, встановленої для третьої групи, яка не передбачає сплату податку на додану вартість, вважаються платниками єдиного податку з дня їх державної реєстрації.

11.1.3. Суб'єкт господарювання, який утворюється в результаті реорганізації (крім перетворення) будь-якого платника податку, що має непогашені податкові зобов'язання чи податковий борг, які виникли до такої реорганізації, може бути зареєстрований як платник єдиного податку

(шляхом подання не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку наступного календарного кварталу заяви) з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) кварталом, у якому здійснено погашення таких податкових зобов'язань чи податкового боргу.

11.1.4. Суб'єкт господарювання, який є платником інших податків і зборів відповідно до норм Податкового кодексу України, може прийняти рішення про перехід на спрощену систему оподаткування шляхом подання заяви до органу державної фіскальної служби не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку наступного календарного кварталу. Такий суб'єкт господарювання може здійснити перехід на спрощену систему оподаткування один раз протягом календарного року.

Перехід на спрощену систему оподаткування суб'єкта господарювання, зазначеного в абзаці першому цього підпункту, може бути здійснений за умови, якщо протягом календарного року, що передує періоду переходу на спрощену систему оподаткування, суб'єктом господарювання дотримано вимоги, установлені в пункті 1.1 розділу 1 цього Положення.

До поданої заяви додається розрахунок доходу за попередній календарний рік, який визначається з дотриманням вимог, встановлених цим Положенням.

При цьому якщо суб'єкт господарювання протягом календарного року, що передує року обрання спрощеної системи оподаткування, самостійно прийняв рішення про припинення фізичної особи – підприємця, то при переході на спрощену систему оподаткування до розрахунку доходу за попередній календарний рік включається вся сума доходу, отриманого такою особою в результаті провадження господарської діяльності за такий попередній календарний рік.

Форма розрахунку доходу за попередній календарний рік, що передує року переходу на спрощену систему оподаткування, затверджується Державною фіскальною службою України.

11.1.5. За умови дотримання платником єдиного податку вимог, встановлених Податковим кодексом України для обраної ним групи, такий платник самостійно перейти на сплату єдиного податку, встановленого для інших груп платників єдиного податку, шляхом подання заяви до органу державної фіскальної служби не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку наступного календарного кварталу. При цьому у платника єдиного податку третьої групи, який є платником податку на додану вартість, анулюється реєстрація платника податку на додану вартість у порядку, встановленому Податковим кодексом України, у разі обрання ним першої або другої групи чи ставки єдиного податку, встановленої для третьої групи, яка включає податок на додану вартість до складу єдиного податку.

11.2. Відмова від спрощеної системи оподаткування платниками єдиного податку першої – третьої груп здійснюється в порядку, визначеному підпунктами 11.2.1 - 11.2.3 цього розділу.

11.2.1. Для відмови від спрощеної системи оподаткування суб'єкт господарювання не пізніше ніж за 10 календарних днів до початку нового календарного кварталу (року) подає до органу державної фіскальної служби заяву.

11.2.2. Платники єдиного податку можуть самостійно відмовитися від спрощеної системи оподаткування у зв'язку з переходом на сплату інших податків і зборів, визначених Податковим кодексом України з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) кварталом, у якому подано заяву щодо відмови від спрощеної системи оподаткування у зв'язку з переходом на сплату інших податків і зборів.

11.2.3. Платники єдиного податку зобов'язані перейти на сплату інших податків і зборів, визначених Податковим кодексом України, у таких випадках та в строки:

1) у разі перевищення протягом календарного року, встановленого обсягу доходу платниками єдиного податку першої і другої груп та нездійснення такими платниками переходу на застосування іншої ставки – з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) кварталом, у якому відбулося таке перевищення;

2) у разі перевищення протягом календарного року обсягу доходу, встановленого підпунктом 3 пункту 1.1 розділу 1 цього Положення, платниками єдиного податку першої і другої груп, які використали право на застосування інших ставок, встановлених для третьої групи, – з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) кварталом, у якому відбулося таке перевищення;

3) у разі перевищення протягом календарного року встановленого обсягу доходу платниками єдиного податку третьої групи – з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) кварталом, у якому відбулося таке перевищення;

4) у разі застосування платником єдиного податку іншого способу розрахунків, ніж зазначені у пункті 1.5 розділу 1 цього Положення, – з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) періодом, у якому допущено такий спосіб розрахунків;

5) у разі здійснення видів діяльності, які не дають права застосовувати спрощену систему оподаткування, або невідповідності вимогам організаційно-правових форм господарювання – з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) періодом, у якому здійснювалися такі види діяльності або відбулася зміна організаційно-правової форми;

6) у разі перевищення чисельності фізичних осіб, які перебувають у трудових відносинах з платником єдиного податку, – з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) періодом, у якому допущено таке перевищення;

7) у разі здійснення видів діяльності, не зазначених у реєстрі платників єдиного податку, – з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) періодом, у якому здійснювалися такі види діяльності;

8) у разі наявності податкового боргу на кожне перше число місяця протягом двох послідовних кварталів – в останній день другого із двох послідовних кварталів;

9) у разі здійснення платниками першої або другої групи діяльності, яка не передбачена у підпунктах 1 або 2 пункту 1.1. розділу 1 цього Положення відповідно, – з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) кварталом, у якому здійснювалася така діяльність.

11.3. У заяві зазначаються такі обов'язкові відомості:

- 1) найменування суб'єкта господарювання, код за ЄДРПОУ (для юридичної особи) або прізвище, ім'я, по батькові фізичної особи - підприємця, реєстраційний номер облікової картки платника податків (ідентифікаційний номер) або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання в установленому порядку відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків);
- 2) податкову адресу суб'єкта господарювання;
- 3) місце провадження господарської діяльності;
- 4) обрані суб'єктами господарювання види господарської діяльності згідно з КВЕД ДК 009:2010;
- 5) обрані суб'єктом господарювання група та ставка єдиного податку або зміна групи та ставки єдиного податку;
- 6) кількість осіб, які одночасно перебувають з фізичною особою – підприємцем у трудових відносинах, та середньооблікова чисельність працівників у юридичної особи;
- 7) дата (період) обрання або переходу на спрощену систему оподаткування.

11.3.1. До заяви включаються такі відомості (за наявності) про:

- 1) зміну найменування суб'єкта господарювання (для юридичної особи) або прізвища, ім'я, по батькові фізичної особи – підприємця, або серії та номера паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання в установленому порядку відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків);
- 2) зміну податкової адреси суб'єкта господарювання;
- 3) зміну провадження господарської діяльності;
- 4) зміну видів господарської діяльності;
- 5) зміну організаційно-правової форми юридичної особи;
- 6) дату (період) відмови від застосування спрощеної системи у зв'язку з переходом на сплату інших податків і зборів, встановлених Податковим кодексом України;
- 7) дату (період) припинення платником єдиного податку провадження господарської діяльності;
- 8) зміну групи та ставки платника єдиного податку.

11.3.2. Інформація про період щорічної відпустки, і терміни тимчасової втрати працездатності з обов'язковим доданням копії листка непрацездатності подається за заявою у довільній формі.

11.4. У разі зміни найменування юридичної особи, прізвища, ім'я, по батькові фізичної особи – підприємця або серії та номера паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання в установленому порядку відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків) заява подається протягом місяця з дня виникнення таких змін.

11.5. У разі зміни податкової адреси суб'єкта господарювання, місця провадження господарської діяльності, видів господарської діяльності заява подається платниками єдиного податку першої і другої груп не пізніше 20 числа місяця, наступного за місяцем, у якому відбулися такі зміни.

11.6. У разі зміни податкової адреси суб'єкта господарювання, місця провадження господарської діяльності заява подається платниками єдиного

податку третьої групи разом з податковою декларацією за податковий (звітний) період, у якому відбулися такі зміни.

11.7. Форма та порядок подання заяви встановлюються Державною фіскальною службою України.

12. Порядок реєстрації та анулювання реєстрації платника єдиного податку

12.1. Реєстрація суб'єкта господарювання як платника єдиного податку здійснюється шляхом внесення відповідних записів до реєстру платників єдиного податку.

12.2. Державна фіскальна служба України веде реєстр платників єдиного податку, в якому містяться інформація про осіб, зареєстрованих платниками єдиного податку.

12.3. У разі відсутності визначених Податковим кодексом України підстав для відмови у реєстрації суб'єкта господарювання як платника єдиного податку орган державної фіскальної служби зобов'язаний протягом двох робочих днів від дати надходження заяви щодо переходу на спрощену систему

12.4. У випадках, передбачених пунктом 11.1.2 розділу 11 цього Положення, орган державної фіскальної служби, у разі відсутності визначених Податковим кодексом України підстав для відмови, здійснює реєстрацію суб'єкта господарювання як платника єдиного податку з дати, визначеної відповідно до зазначеного підпункту, протягом двох робочих днів з дати отримання органом державної фіскальної служби заяви щодо обрання спрощеної системи оподаткування або отримання цим органом від державного реєстратора електронної копії заяви, виготовленої шляхом сканування, одночасно з відомостями з реєстраційної картки на проведення державної реєстрації юридичної особи або фізичної особи – підприємця, якщо така заява додана до реєстраційної картки.

12.5. У разі відмови у реєстрації платника єдиного податку орган державної фіскальної служби зобов'язаний надати протягом двох робочих днів з дня подання суб'єктом господарювання відповідної заяви письмову вмотивовану відмову, яка може бути оскаржена суб'єктом господарювання у встановленому порядку.

12.6. Підставами для прийняття органом державної фіскальної служби рішення про відмову у реєстрації суб'єкта господарювання як платника єдиного податку є виключно:

- 1) невідповідність такого суб'єкта господарювання вимогам розділу 1 цього Положення;
- 2) наявність у суб'єкта господарювання, який утворюється в результаті реорганізації (крім перетворення) будь-якого платника податку, непогашених податкових зобов'язань чи податкового боргу, що виникли до такої реорганізації;
- 3) недотримання таким суб'єктом вимог, встановлених підпунктом 11.1.4. пункту 11.1 розділу 11 цього Положення.

12.7. До реєстру платників єдиного податку вносяться такі відомості про платника єдиного податку:

- 1) найменування суб'єкта господарювання, код згідно з ЄДРПОУ (для юридичної особи) або прізвище, ім'я, по батькові фізичної особи - підприємця, реєстраційний номер облікової картки платника податків (ідентифікаційний номер) або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання в установленому порядку відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків і мають відповідну відмітку у паспорті);
- 2) податкова адреса суб'єкта господарювання;
- 3) місце провадження господарської діяльності;
- 4) обрані фізичною особою - підприємцем першої та другої груп види господарської діяльності;
- 5) ставка єдиного податку та група платника податку;
- 6) дата (період) обрання або переходу на спрощену систему оподаткування;
- 7) дата реєстрації;
- 8) види господарської діяльності;
- 9) дата анулювання реєстрації.

12.8. У разі зміни відомостей, передбачених підпунктами 1-5 пункту 12.7 цього розділу, вносяться зміни до реєстру платників єдиного податку в день подання платником відповідної заяви.

12.9. За бажанням зареєстрований платник єдиного податку може безоплатно та безумовно отримати витяг з реєстру платників єдиного податку. Строк надання витягу не повинен перевищувати одного робочого дня з дня надходження запиту. Витяг діє до внесення змін до реєстру.

Форма запиту для отримання витягу та витягу з реєстру платників єдиного податку затверджується Державною фіскальною службою України.

12.10. Реєстрація платником єдиного податку є безстроковою та може бути анульована шляхом виключення з реєстру платників єдиного податку за рішенням органу державної фіскальної служби у разі:

- 1) подання платником податку заяви щодо відмови від застосування спрощеної системи оподаткування у зв'язку з переходом на сплату інших податків і зборів, визначених Податковим кодексом України, – в останній день календарного кварталу, в якому подано таку заяву;
- 2) припинення юридичної особи (крім перетворення) або припинення підприємницької діяльності фізичною особою – підприємцем відповідно до закону – в день отримання органом державної фіскальної служби від державного реєстратора повідомлення про проведення державної реєстрації такого припинення;
- 3) у випадках, визначених підпунктом 11.2.3 пункту 11.2 розділу 11 цього Положення.

12.11. У разі виявлення органами державної податкової служби під час проведення перевірок порушень платником єдиного податку першої – третьої груп вимог, встановлених цим Положенням, анулювання реєстрації платника єдиного податку першої – третьої груп проводиться за рішенням такого органу, прийнятим на підставі акта перевірки, з першого числа місяця, наступного за кварталом, в якому допущено порушення. У такому

випадку суб'єкт господарювання має право обрати або перейти на спрощену систему оподаткування після закінчення чотирьох послідовних кварталів з моменту прийняття рішення органом державної податкової служби.

12.12. Погашення податкового боргу після анулювання реєстрації платника єдиного податку здійснюється у порядку, встановленому главою 9 розділу II Податкового кодексу України.

13. Відповідальність за порушення податкового законодавства та контроль відповідними органами

13.1. Контроль за дотриманням вимог податкового законодавства України у частині справляння єдиного податку на території м. Житомира здійснює орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.

13.2. За порушення податкового та іншого законодавства України, за неподання, порушення порядку заповнення та термінів подання податкової декларації контролюючим органам, за недостовірність наданої інформації платники податку несуть відповідальність відповідно до чинного законодавства України.

Начальник організаційного відділу

Т.М. Паламарчук

Директор департаменту бюджету та фінансів

С.П. Гарашук